

усіх сфер життєдіяльності України, підвищивши конкурентоспроможність держави на світовому ринку, піднявши на новий рівень добробут населення.

Література.

1. Словник сучасної української мови та сленгу «Мислово». URL: <http://myslovo.com/?dictionary=діджиталізація>.
2. Туль С.І. Трансформація світового ринку праці в умовах діджиталізації: автореф. дис. канд. екон. наук :08.00.02. Вінниця, 2019. 20 с.
3. Цифрова адженда України – 2020 («Цифровий порядок денний» – 2020): Концептуальні засади (версія1.0). URL: <https://uccr.org.ua/uploads/files/58e78ee3c3922.pdf>.
4. Положення про Міністерство цифрової трансформації України : Постанова Кабінету Міністрів України від 18.09.2019 р. № 856. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/856-2019-%D0%BE>.
5. Офіційний веб-сайт Міністерства цифрової трансформації України. URL: <https://thedigital.gov.ua/>.
6. Дудник О.В., Майборода М.М. Тенденції та стратегії розвитку HR-менеджменту в органах публічної влади *Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка: економічні науки*. Випуск 210, 2020. С. 129-139.

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ АГРАРНОЇ ПРОДУКЦІЇ ЯК ВИЗНАЧАЛЬНИЙ ФАКТОР РОЗВИТКУ ГАЛУЗІ

**МАЖУЛІН Є.В., АСПИРАНТ*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА**

Економічний інтерес сільськогосподарських підприємств безпосередньо пов'язаний з можливістю ведення простого і розширеного відтворення. Виробництво і реалізація товарів (послуг), отримання доходів і прибутку повинні дозволяти формувати фонди підприємства, включаючи єдиний фонд оплати праці, мати прибуток для розширення виробництва, збільшення обсягів виробництва продукції, для здійснення інноваційної діяльності та підвищення конкурентоспроможності [2].

Конкурентоспроможність товару є узагальнюючою його

* Науковий керівник – Мандич О.В., д.е.н., професор

характеристикою. Це така властивість товару, яка більш приваблива для покупців, що робить даний товар об'єктом торговельної угоди, збільшує ймовірність його продажу на ринку. В результаті конкурентних переваг даний товар реалізується на ринку у більших обсягах у порівнянні з конкурентами.

Ключовими факторами успіху підприємств в конкурентній боротьбі є завоювання і утримання конкурентних переваг. Це означає потенційну можливість продукції бути успішно реалізованою на ринку. В умовах посилення інтенсивності конкуренції ця проблема на окремих ринках досягає особливої гостроти [1].

Виробники продукції і послуг стикаються з необхідністю постійно відслідковувати зміни попиту, вартості сировинних джерел тощо. До числа причин низької конкурентоспроможності аграрної продукції відносяться недостатнє врахування базисних умов і можливостей виробництва продукції; відсутність конкурентного ринкового середовища і конкуренції як такої; недостатня кількість і висока вартість вихідних ресурсів для виробництва продукції; недостатня мотивація товаровиробника в отриманні продукції для експорту та інші не вирішені проблеми. Можна сказати, що ефективна робота аграрних підприємств визначається правильним вибором стратегічних орієнтирів, які дозволяють найкращим чином реалізувати потенціал цієї сфери.

Підвищення конкурентоспроможності підприємств АПВ та забезпечення їх фінансової стійкості обумовлюється ступенем інноваційності. Розробка науково-обґрунтованих підходів до оцінки інноваційності підприємств, як ефективного інструменту управління конкурентоспроможністю підприємств АПВ, є важливою науковою задачею [3].

Ключовими проблемами слабого інноваційного розвитку АПВ є недостатня активність інвестиційної діяльності, слабка державна підтримка підприємств АПВ, наявність бар'єрів щодо скорочення термінів впровадження наукових досягнень в практику [4, 5].

Інновації сьогодні слід розглядати як основний напрямок розвитку аграрного сектора економіки, що дозволяє не тільки збільшити кількість якісної, доступної, різноманітної сільськогосподарської продукції, а й підвищити рівень економічної ефективності та господарської стабільності аграрних підприємств.

Сучасні умови диктують необхідність розглядати конкурентоспроможність, сталий розвиток і ресурсозбереження як глобальний процес, що необхідний для виявлення загальних

тенденцій і закономірностей цих процесів на світовому рівні. Глобальний підхід до цих проблем потрібен для того, щоб на основі минулого і сьогодення зробити правильний висновок і прогноз про майбутній розвиток цих процесів, про загальні і специфічні риси конкурентоспроможності, сталого розвитку та ресурсозбереження для різних регіонів країни і їх природно-кліматичних зон, про виявлення супутніх стратегічних резервів і факторів [6].

Рішення проблем, підвищення конкурентоспроможності вітчизняної продукції АПВ має важливе значення як для підприємств які виробляють сільськогосподарську продукцію і сировину, так і для переробної промисловості, підприємств торгівлі, організацій інфраструктури. Динаміка сучасних тенденцій в аграрній сфері економічно дозволяє сподіватися, що в найближчій перспективі Україна може істотно зміцнити свої позиції на світовому ринку і кардинально вирішити продовольчу проблему всередині країни.

Література.

1. Заїка С.О. (2009). Конкурентоспроможність та передумови інноваційного розвитку сільськогосподарських товаровиробників / С.О. Заїка // Збірник тез доповідей Шостої Міжнародної науково-практичної конференції молодих вчених «Економічний і соціальний розвиток України в XXI столітті: національна ідентичність та тенденції глобалізації». – Тернопіль: Видавництво ТНЕУ «Економічна думка». Частина 1. – С. 203–205.

2. Заїка С.О. (2012). Проблеми конкурентоспроможності України у світовому господарстві та шляхи досягнення економічної безпеки/ С.О. Заїка, О.О. Білецька // Наука України. Перспективи та потенціал [Текст]: Матеріали III Всеукраїнської науково-практичної заочної конференції «Наука України. Перспективи та потенціал» / Всеукраїнське громадське об'єднання «Нова освіта» – Запоріжжя. – С. 35–38.

3. Заїка С.О., Грідін О.В. (2016). Генезис дефініції інновація. Науковий вісник Ужгородського університету. Серія «Економіка». Випуск 2(48). С. 24–30.

4. Мазнев Г.Є. (2015). Інноваційні ресурсозберігаючі технології: ефективність в умовах різного фінансового стану агроформувань: [монографія] / За ред. проф. Г. Є. Мазнева. – Харків : Вид-во «Майдан». – 592 с.

5. Мандич О.В. (2015). Ринкова позиція сільськогосподарських підприємств / О.В. Мандич // Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка. – Випуск 162. – X. : ХНТУСГ. – С. 229-234.

6. Мандич О.В. (2016). Компоненти розробки стратегій підвищення конкурентоспроможності підприємств / О.В. Мандич // Вісник Харківського

РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ В ПУБЛІЧНОМУ АДМІНІСТРУВАННІ

***АЛЕКСАНДРОВА Н.С., КОРХ Г.О.* , СТУДЕНТИ,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМ. П. ВАСИЛЕНКА***

Ефективність управління – це результат, зіставлений із затратами на його досягнення, включаючи не лише прямі витрати на систему управління, а й витрати на реалізацію управлінських рішень.

Критерії ефективності становлять собою ознаки, сторони, прояви управління, аналізуючи які можна визначати рівень і якість управління, його відповідність потребам та інтересам суспільства. Соціальна ефективність державного управління розкриває результати функціонування системи, тобто сукупності суб'єкта і об'єктів державного управління, має комплексний характер. Розрізняють три основних поняття ефективності державного управління [1]:

- загальну соціальну ефективність державного управління;
- ефективність організації і функціонування суб'єктів державного управління;
- ефективність діяльності управлінських органів і посадових осіб.

Критерії загальної соціальної ефективності державного управління — це ті, які дають можливість бачити і, бажано, вимірювати досягнутий через державне управління рівень задоволення назрілих потреб, інтересів і цілей суспільства, окремої соціальної групи, конкретної особи. На їх основі можна визначити найголовніше: зв'язок державного управління і суспільства.

До критеріїв загальної соціальної ефективності державного управління можна віднести [2]:

- рівень продуктивності праці, співвіднесений зі світовими параметрами за її відповідними видами;
- темпи і масштаби приросту національного багатства;

* Науковий керівник – Подольська О.В., к.е.н., доцент